

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg J.F. Kennedyja 11

P-2513/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja DRUGA FUNDACIJA SPV d.o.o., OIB 25132169807, Zagreb, Lonjička ulica 2A, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Tomić, odvjetnik iz Zagreba, Ulica Franje Župana 18, protiv tuženika ZAGREBAČKE BANKE d.d., OIB 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Knežević, odvjetnik iz Zagreba, Ulica Radoslava Lopašića 6, radi činidbe, nakon javne glavne rasprave zaključene 11. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku dostaviti tužitelju kreditnu dokumentaciju koja se odnosi na ugovor o kreditu broj 3208424378/07 sklopljen 16. veljače 2007. između Tina Paniana, Dugo Selo, Ulica hrvatskog preporoda 47, OIB 82468767698 kao korisnika kredita i Zagrebačke banke d.d. kao kreditora, i to: Odluku o Tarifi naknada za usluge kreditora, sa svim izmjenama i dopunama koje su se primjenjivale na predmetni kredit i sukladno kojima je tuženik zaračunao iznos kreditnih naknada, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj zahtijeva da mu tuženik dostavi sve bankovne izvratke na kojima su prikazani novčani transferi kojim je korisnik kredita Tin Panian, Dugo Selo, Ulica hrvatskog preporoda 47, OIB 82468767698 platio bilo koju od naknada tuženiku po ugovoru o kreditu i pripadajućoj Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, uz podatak na koju naknadu se svaki pojedini transfer odnosi, kao neosnovan.

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 1. studenog 2025. podnio tužbu protiv tuženika. U tužbi je naveo da su Tin Panian i tuženik 16. veljače 2007. sklopili ugovor o kreditu. Navodi da je čl. 2. ugovora određeno da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o tarifi naknada za usluge kreditora. Navodi da korisnik kredita nikada nije dobio od tuženika Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora. Navodi i da su prometi po kreditu netransparentni pa se plaćanje naknade i njezina visina ne mogu iz njih utvrditi. Navodi da je tužitelj u dva navrata zatražio od tuženika dostavu kreditne dokumentacije, a tuženik ju je odbio dostaviti. Tužitelj i korisnik kredita sklopili su ugovor o ustupu/prijenosu tražbine kojim su na tužitelja prenesene tražbine s osnova naknada. Tužbenim zahtjevom traži da se tuženiku naloži dostaviti tužitelju kreditnu

dokumentaciju, i to Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora i sve bankovne izvratke na kojima su prikazani novčani transferi kojima je korisnik kredita platio bilo koju od naknada po ugovoru o kreditu.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je Istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Navodi da je čl. 2.4. ugovora o cesiji određeno da je korisnik kredita na zahtjev primatelja tražbine sam zatražiti sve relevantne isprave od banke. Navodi da tužitelj nema imovinskopravni interes za postavljanje zahtjeva u smislu čl. 186.b st. 1. ZPP-a. Tuženik je na dopis tužitelja od 9. svibnja 2025. odgovorio dopisom od 13. svibnja 2025. u kojem je naveo da ne može utvrditi valjanost ustupa, niti se tužitelj legitimirao valjanim ovlaštenjem. Navodi da tužitelj nije dokazao da ne može postaviti zahtjev za isplatu bez zatražene dokumentacije, već samo paušalno navodi kako iz kreditne dokumentacije nije u stanju izračunati iznose i datume plaćanja naknada. Navodi i da su prava korisnika kredita kao potrošača strogo osobna prava pa ne mogu biti predmet ustupa.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao dopise (list 5-6 spisa), ugovor o ustupu/prijenosu tražbine (list 7-12 spisa), ugovor o namjenskom kreditu (list 13-21 spisa), dodatak ugovoru o kreditu (list 22-28 spisa), informativni sažetak izračuna konverzije (list 29 spisa), otplatni plan (list 30-33 spisa), promet po kreditu (list 34-48, 106-120, 126 spisa), otplatnu tablicu (list 49-53 spisa), pregled promjena kamatnih stopa (list 54, 105 spisa), e-mail korespondenciju (list 55-59, 97-102 spisa), dopise (list 61-65, 78, 92-96, 103-104, 122-125, 157-158 spisa), odluku o odobravanju stambenih kredita bez naknade za obradu kreditnog zahtjeva (list 121 spisa), rješenje Agencije za zaštitu osobnih podataka (list 127-140 spisa), saslušan je svjedok Tin Panian (list 163-164 spisa).

4. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da mu tuženik dostavi:

- Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora sa svim izmjenama i dopunama koje su se primjenjivale na predmetni kredit,
- sve bankovne izvratke na kojima su prikazani novčani transferi kojima je korisnik kredita platio bilo koju od naknada po ugovoru o kreditu.

6. Tužitelj navedeni zahtjev postavlja pozivajući se na odredbu čl. 186.b st. 1. ZPP-a.

7. Nije sporno da su tuženik i Tin Panian sklopili ugovor o namjenskom kreditu 16. veljače 2007.

8. Iz ugovora o namjenskom kreditu proizlazi da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik, niti trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje u tekstu: ZPP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu. Čl. 6. ugovora o kreditu određeno je da je namjena kredita adaptacija kuće u Dugom Selu. Iz niti jednog dokaza ne proizlazi da bi korisnik

kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi kuća bila korištena u bilo kakve poslovne svrhe.

9. Čl. 2. st. 4. ugovora o kreditu ugovoreno je da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora.

10. Iz ugovora o ustupu/prijenosu tražbine utvrđeno je da su Tin Panian i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine 30. svibnja 2023. Čl. 1. i 2.1. ugovora o ustupu tražbine ugovoreno je da Tin Panian ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu sklopljenog između Tina Paniana i tuženika, i to tražbina na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.

11. Nije osnovan tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21 – dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

12. Tražbina koje je predmet ugovora o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koje je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu.

13. Promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

14. Nadalje, i Europski sud zauzima takvo pravno stajalište u presudi C-383/18 od 23. svibnja 2019. (sudska praksa je javno dostupna na Internetским stranicama Europskog suda). Europski sud je u točki 20. obrazloženja presude C-383/18 zauzeo sljedeće stajalište: "Uvodno valja pojasniti kako okolnost da se sporovi u glavnom postupku vode isključivo između prodavatelja robe ili pružatelja usluga ne predstavlja prepreku primjeni Direktive 2008/48 o ugovorima o potrošačkom kreditu. Naime, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 24. svojeg mišljenja, područje primjene te direktive ne ovisi o identitetu stranaka u predmetnom sporu, nego o svojstvu stranaka ugovora o kreditu. Međutim, u ovom slučaju potraživanja koja su predmet sporova u glavnom postupku proizlaze iz triju ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenih između triju potrošača i triju tuženika u glavnom postupku te su prenesena na tužitelja u glavnom postupku nakon prijevremenog ispunjenja obveza prema navedenim ugovorima."

15. Odredbom čl. 81. st. 1. ZOO-a određeno je da s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

16. Prema odredbi čl. 84. st. 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

17. Sukladno navedenim odredbama, na tužitelja je na temelju ugovora o cesiji prešlo i pravo ustupitelja kao korisnika kredita tražiti dostavu dokumentacije na temelju ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 186.b st. 1. ZPP-a.

18. Neosnovano tuženik smatra da prema sadržaju ugovora o ustupu potraživanja tužitelj nije ovlašten tražiti dokumentaciju od tuženika, već da bi to bio isključivo korisnik kredita Tin Panian. Odredbom čl. 2.4. ugovora o ustupu/prijenosu potraživanja ugovoreno je da se ustupitelj tražbine (korisnik kredita) obvezuje, bez odgađanja, pribaviti sve isprave koje od njega zatraži primatelj (tužitelj) od banke s kojom je sklopio ugovor o kreditu. Ova odredba ne znači da na tužitelja nije prešlo pravo traženja dokumentacije od banke, već samo da je i korisnik kredita dužan zatražiti dokumentaciju ako će to od njega tražiti tužitelj. I svjedok Tin Panian izričito je iskazao da je suglasan da tužitelj traži od tuženika svu kreditnu dokumentaciju pa je očito da je prava namjera stranaka ugovora o ustupu potraživanja da na tužitelja prijeđe i pravo tražiti dokumentaciju iz ugovora o kreditu. To je u skladu i s već citiranom odredbom čl. 84. st. 1. ZOO-a prema kojoj primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

19. Odredbom čl. 186.b st. 1. ZPP-a propisano je da tužitelj koji za to ima imovinskopravni interes može tužbom zatražiti od suda da naloži tuženiku koji je prema sadržaju pravnoga odnosa dužan položiti račun ili dati pregled neke imovine i obveza, odnosno tuženiku za koga je vjerojatno da nešto zna o utajenoj ili prikrivenoj imovini – da, pod prisegom ili bez prisege, položi račun ili preda potpuni pregled imovine ili obveza, odnosno priopćiti što mu je o utajenoj ili prikrivenoj imovini poznato, te izjavi da su položeni račun, predani pregled imovine i obveza, odnosno dani podaci o utajenoj ili prikrivenoj imovini potpuni i točni.

20. Na tužitelja je na temelju ugovora o ustupu/prijenosu potraživanja prešla tražbina korisnika kredita prema tuženiku po osnovi povrata plaćenih naknada iz ugovora o kreditu. Postoji imovinsko pravni interes tužitelja jer je sada on nositelj novčane tražbine prema tuženiku po osnovi povrata plaćenih naknada. Na temelju isprava čiju dostavu zahtijeva tužitelj može saznati iznos novčane tražbine, tj. jesu li, kada i u kojem iznosu plaćene naknade iz čl. 2. st. 4. ugovora o kreditu sklopljenog između Tina Paniana i tuženika pa postoji njegov imovinskopravni interes sukladno odredbi čl. 186.b st. 1. ZPP-a. Iz isprava u spisu kojima tužitelj sada raspolaže (ugovor o kredit, promet po kreditu, otplatna tablica) ne proizlazi da je iz njih vidljiv iznos naplaćenih naknada i o kojim konkretno naknadama se radi.

21. Da bi tužitelj mogao zahtijevati od tuženika predaju isprava (polaganje računa) sukladno odredbi čl. 186.b st. 1. ZPP-a, mora prije podnošenja tužbe prvo zahtijevati da mu tuženik preda te isprave i tek ako ih tuženik ne preda dobrovoljno, ovlašten je zahtijevati njihovu predaju putem suda. Pri tome, tužitelj prije podnošenja tužbe mora od tuženika zatražiti dostavu istih onih isprava čiju predaju zahtijeva tužbenim zahtjevom u ovom predmetu.

22. Iz dopisa od 30. svibnja 2023. (list 6 spisa) proizlazi da je njime tužitelj zahtijevao od tuženika dostavu sljedećih isprava:

- ugovor o kreditu i svi aneksi ugovora,
- prvi otplatni plan za predmetni kredit,
- stvarni otplatni plan za predmetni kredit,
- sve odluke o promjeni kamatnih stopa,
- karticu prometa po kreditu / kredita po kupcu.

23. Iz e-mail korespondencije između stranaka proizlazi da je tužitelj e-mailom od 9. svibnja 2025. naveo kako dostavlja zahtjev za dostavom kreditne dokumentacije. U prilogu tog e-maila je dopis od 9. svibnja 2025.

24. Iz dopisa od 9. svibnja 2025. proizlazi da je tužitelj njime zatražio od tuženika da mu dostavi sljedeće podatke:

- je li korisniku kredita naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva, kada, i u kojem iznosu (ili bilo kakva druga ulazna ili administrativna naknada),
- je li korisniku kredita naplaćena naknada za prijevremeno otplaćivanje kredita, kojeg dana, i u kojem iznosu (ili bilo kakva druga izlazna naknada),
- je li korisniku kredita naplaćena bilo kakva treća naknada ili trošak, a koji ne bi bili sadržani u gornje dvije točke, kada i u kojem iznosu,
- jesu li gore navedene naknade ustegnute iz kredita ili ih je korisnik platio iz vlastitih sredstava.

25. Istim dopisom od 9. svibnja 2025. tužitelj je zatražio od tuženika da mu dostavi sljedeću dokumentaciju:

- ugovor o kreditu sa svim aneksima,
- prvi otplatni plan za predmetni ugovor o kreditu,
- sve obavijesti o promjeni visine kamatnih stopa i visine anuiteta s pripadajućim otplatnim planovima po predmetnom ugovoru o kreditu,
- pregled svih uplata po predmetnom ugovoru o kreditu i aneksima,
- svu ostalu dokumentaciju na koju se ugovor o kreditu poziva, poput općih uvjeta, odluka o naknadama, tarifa i slično, a koje čine sastavio dio predmetnog odnosa.

26. Prema tome, dopisima od 30. svibnja 2023. i 9. svibnja 2025. tužitelj nije tražio od tuženika da mu dostavi bankovne izvratke na kojim su prikazani novčani transferi kojima je korisnik kredita platio bilo koju od naknada tuženiku po predmetnom ugovoru o kreditu i odluke o naknadama. Tužitelj je navedenim dopisima tražio dostavu druge dokumentaciju koju je izričito naveo u tim dopisima. Pri tome valja naglasiti da se zahtjev iz stavke 4. dopisa od 9. svibnja 2025. (pregled svih uplata po predmetnom ugovoru o kreditu i aneksima) ne može smatrati traženjem bankovnih izvadata jer se ne radi o istim ispravama. Bankovni izvaci su izvaci o stanju i promjenama stanja na konkretnom računu otvorenom u banci, a pregled svih uplata po ugovoru o kreditu je isprava koju sastavlja banka i u kojoj naznačuje koje su sve uplate po ugovoru o kreditu izvršene. Nadalje, zahtjev iz stavka 5. dopisa od 9. svibnja 2024. (sva ostala dokumentaciju na koju se ugovor o kreditu poziva, poput općih uvjeta, odluka o naknadama, tarifa i slično, a koje čine sastavio dio predmetnog odnosa) također se ne može smatrati zahtjevom za dostavom bankovnih izvadata. U tom zahtjevu tužitelj traži isprave na koje se ugovor o kreditu poziva i koje čine sastavni dio predmetnog odnosa. Ugovor o kreditu se ne poziva na bilo kakve bankovne izvratke. Također, bankovni izvaci nisu dio odnosa iz ugovora o kreditu jer iz niti jedne odredbe ugovora o kreditu ne proizlazi da bi u okviru pravnog odnosa iz ugovora o kreditu banka trebala dostavljati korisniku kredita bankovne izvratke.

27. Niti iz iskaza svjedoka Tina Paniana ne proizlazi da bi on tražio od tuženika dostavu bankovnih izvadata. Svjedok je iskazao da je u tri navrata tražio nešto od banke. Prema tome, svjedok nije mogao odrediti koje je to konkretne isprave tražio od banke, već samo općenito da je tražio nešto.

28. Stoga, kako tužitelj prije podnošenja tužbe nije tražio od tuženika da mu dostavi bankovne izvratke, već iz ovog razloga tužbeni zahtjev je neosnovan u dijelu kojim tužitelj zahtijeva da mu tuženik dostavi sve bankovne izvratke na kojima su prikazani novčani transferi kojima je korisnik kredita platio bilo koju od naknada tuženiku po predmetnom ugovoru o kreditu i odluke o naknadama.

29. Nadalje, postoji još jedan razlog neosnovanosti ovog dijela tužbenog zahtjeva. Sukladno odredbi čl. 186.b st. 1. ZPP-a mora postojati određen pravni odnos po čijem sadržaju bi tuženik bio dužan položiti konkretan račun, odnosno dostaviti konkretne isprave - sve bankovne izvratke na kojim su prikazani novčani transferi kojima je korisnik kredita platio bilo koju od naknada tuženiku po predmetnom ugovoru o kreditu i odluke o naknadama. Takav odnos bi eventualno mogao postojati između Tina Paniana i tuženika, ali ne na temelju ugovora o kreditu, već na temelju ugovora o vođenju tekućeg ili žiro računa u banci ili sličnog ugovora. Međutim, tužitelj je s korisnikom kredita sklopio ugovor o ustupu tražbine kojim su na njega prešle tražbine isključivo iz ugovora o kreditu. Prema tome, kada tužitelj traži dostavu dokumentacije od tuženika sukladno odredbi čl. 186.b st. 1. ZPP-a, jedini pravni odnos na temelju kojeg je tužitelj legitimiran tražiti dokumentaciju, odnosno polaganje računa je ugovor o kreditu. Tužitelj ne stupa u sve pravne odnose koji postoje između Tina Paniana i tuženika, već isključivo stječe tražbine iz ugovora o kreditu. Predmetni ugovor o kreditu ne predstavlja pravni odnos na temelju kojeg bi tuženik bio dužan dostavljati korisniku kredita bankovne izvratke. Takva obveza ne proizlazi iz niti jedne odredbe ugovora o kreditu, odnosno ne proizlazi iz sadržaja pravnog odnosa iz ugovora o kreditu.

30. U odnosu na zahtjev za dostavom Odluke o tarifi naknada za usluge kreditora, tužitelj je pod stavkom 5. dopisa od 9. svibnja 2025. zatražio od tuženika da mu dostavu tu ispravu. Tuženik niti ne tvrdio da je tom zahtjevu udovoljio.

31. Ugovor o kreditu se izričito poziva na Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora. Kako je već navedeno, odredbom čl. 2. st. 4. ugovora o kreditu ugovoreno je da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o tarifi naknada za usluge kreditora. Kako je ugovorom o kreditu ugovorena obveza korisnika kredita platiti naknadu prema predmetnoj odluci, to iz sadržaja pravnog odnosa ugovora o kreditu proizlazi dužnost tuženika da korisniku kredita, odnosno tužitelju nakon sklapanja ugovora o ustupu tražbine, dostavi predmetnu Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora. Vezivanje obveze plaćanja naknade uz navedenu odluku znači i obvezu banke da korisnika kredita s tom odlukom i upozna, dakle, i obveza dostave te odluke. Kako su korisnik kredita i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine, po sadržaju pravnog odnosa iz ugovora o kreditu sada postoji obveza banke dostaviti tužitelju tu odluku. Stoga je tužbeni zahtjev osnovan u dijelu kojim tužitelj zahtijeva dostavu Odluke o tarifi naknada za usluge kreditora sa svim izmjenama i dopunama koje su se primjenjivale na predmetni kredit.

32. Neosnovano je tuženikovo pozivanje na bankovnu tajnu. S obzirom na to da je prema sadržaju ugovora o kreditu dužan sukladno odredbi čl. 186.b. st. 1. ZPP-a položiti račun korisniku kredita, odnosno dostaviti Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora, ne može se raditi o bankovnoj tajni. Tuženik ne može uskraćivati korisniku kredita dostavu isprava koje mu je dužan dostaviti na temelju ugovora o kreditu kojeg je s njim sklopio, pozivajući se na bankovnu tajnu. Kako su korisnik kredita i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine kojim su tražbine iz ugovora o kreditu prenesene na tužitelja, tuženik je dužan tu ispravu dostaviti tužitelju. Nadalje, bankovna tajna postoji u interesu klijenta, a klijent, svjedok Tin Panian izričito je iskazao da je suglasan da tužitelj može pribavljati svu kreditnu dokumentaciju od banke.

33. Valja još navesti kako je odredbom čl. 325.a st. 1. ZPP-a propisano da u povodu tužbi iz članka 186.b stavka 1. i 2. ovoga Zakona sud će rješenjem prihvatiti zahtjev za polaganje računa, podnošenja pregleda imovine i obveza ili davanje podataka ako utvrdi da je osnovan. Protiv toga rješenja tuženik može izjaviti žalbu u roku od osam dana, koja ne odgađa ovrhu. Međutim, radi se o očitoj redakcijskoj grešci u upućivanju na čl. 186.b st. 1. i 2. umjesto ispravno na čl. 186.b st. 2. i 3., kako to pravilno ukazuje i tužitelj. Naime, čl. 186.b st. 2. i 3. ZPP-a je uređena tzv. stupnjevita tužba gdje se rješenjem odlučuje o manifestacijskom zahtjevu, a presudom o određeno postavljenom tužbenom zahtjevu. Tužba iz čl. 186.b st. 1. ZPP-a je samostalna manifestacijska tužba i o njoj se odlučuje presudom.

34. Tužitelj je u parnici uspio sa zahtjevom da mu tuženik dostavi Odluku o tarifi naknada za usluge kreditora, a nije uspio sa zahtjevom da mu dostavi bankovne izvratke. Odnosno, tužitelj zahtijeva da mu tuženik dostavi dvije isprave, pri čemu je za jednu ispravu uspio u parnici, a za drugu ispravu nije. S obzirom na takav uspjeh u parnici radi se o situaciji da su stranke uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Zagreb, 18. lipnja 2026.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

tužitelju po punomoćniku

tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-9deea**

Kontrolni broj: **0d03d-b6ce6-f7c1b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.